

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Филипков, като разгледа дело номер **2334** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 19.02.2010 г., постановено по НАХД № 12834/2008 год., Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 13/22.08.2007 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., предвид обстоятелството, че наказателното преследване за санкционираното нарушение е изключено поради изтичане на предвидената в закона абсолютна давност.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно. Според касатора, в случая не е налице основание за приложение на разпоредбите на чл. 81, ал.3, вр. чл. 80, ал.1, т. 5 от Наказателния кодекс, тъй като нормата на чл. 11 от ЗАНН не препраща към същите. Изложени са аргументи в подкрепа на твърдението, че давността не е обстоятелство, което изключва отговорността за извършване на съответното нарушение.

Ответникът оспорва касационната жалба и изразява искане същата да бъде отхвърлена.

Представителят на С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Видно от приложената по делото призовка, с която се съобщава, че решението на С

районен съд (СРС) е постановено, същата е получена от представител на Р. – С. на 25.02.2010 г. Жалбата срещу решението е подадена на 08.03.2010 г., видно от вх. № 7245/08.03.2010 г. на С районен съд. Следователно, спазен е срокът, указан в разпоредбата на чл. 211 от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Предвид изложеното, касационната жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Административен съд С. - град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и съобрази доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С обжалваното решение Софийският районен съд е отменил наказателно постановление № 13/22.08.2007 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с което на В. Й. - Н. е наложена имуществена санкция в размер на 50 000,00 лв., на основание чл. 93, ал.1, вр. чл. 95, ал.2 от Закона за подземните богатства, за нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за подземните богатства. Първоинстанционният съд е приел, че нарушението, за което е наложено административно наказание е извършено на 05.12.2006 г., поради което на 05.12.2009 г. е изтекъл срокът на абсолютната давност по чл. 82, ал.4 от Наказателния кодекс и наказателното постановление следва да бъде отменено само на това основание.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила, независимо че първоинстанционният съд се е позовал на правна норма, която не е относима към конкретния случай.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (в редакцията му, която е била в сила към момента на постановяване на оспореното решение), наказателното преследване се изключва по давност когато не е възбудено в срок от две години. От друга страна, съгласно чл. 81, ал. 1 от НК(в редакцията му, която е била в сила към момента на постановяване на оспореното решение), независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание глоба, респ. имуществена санкция възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3- годишен срок от извършване на деянието. Приложимите разпоредби спрямо конкретния случай са тези на чл. 80, ал.1, т. 5 от НК и на чл. 81 от НК. Софийският районен съд неправилно в решението си е цитирал разпоредбата на чл. 82 от НК и се е позовал на нея. Посочената норма урежда срокове за изпълнение на наложено с влязла в сила присъда наказание и е неотнесима към въпросите за наказателното преследване, доколкото същите касаят законосъобразността на наложеното наказание, а не изпълнението на наказание, за което с влязъл в сила съдебен акт е прието, че е законосъобразно наложено.

Институтът на давността, уреден в разпоредбите на чл. 80 и 81 от Наказателния кодекс е приложим и в административно-наказателното производство. Основание за това дава разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, както и принципното становище, че е недопустимо извършителят на административно нарушение да бъде поставен в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление, което се отличава със значително по-висока степен на обществена опасност. Посочените съображения обосновават извод, че тази давност следва да тече и по отношение на административните нарушения.

В процесния случай, административно-наказателната отговорност на сочения като нарушител субект е погасена по давност с изтичане на три години от извършване на нарушението, т. е. на 05.12.2009 г.

Предвид изложеното, обжалваното решение, с което е отменено издаденото от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. наказателно постановление, с оглед на неговия краен резултат се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд С.-град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.02.2010 год. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по НАХД № 12834/2008 год., по описа на съда. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.